

DECIZIE

21 decembrie 2016

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

președintele ședinței, judecătorul:
judecătorii:

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către reprezentantul debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Moldagrocon”, Duca Valeriu

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016, emisă în pricina civilă pornită la cererea creditorului Banca Comercială „Moldova – Agroindbank” Societate pe Acțiuni privind intentarea procedurii de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Moldagrocon”

c o n s t a t ă

La data de 17 februarie 2016, creditorul Banca Comercială „Moldova – Agroindbank” Societate pe Acțiuni a depus cerere introductivă privind intentarea procedurii de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Moldagrocon”.

În motivarea cererii respective a invocat că, conform contractului de credit nr.17 EBM/A din 30 iunie 1997, Societatea cu Răspundere Limitată „Moldagrocon” a primit de la Banca Comercială „Moldova – Agroindbank” Societate pe Acțiuni un credit în sumă de 20 000 dolari SUA, cu termenul final de rambursare 26 august 1999.

Pentru asigurarea rambursării creditului primit și achitării dobânzii calculate pentru utilizarea lui Societatea cu Răspundere Limitată „Moldagrocon” a gajat băncii, conform contractelor de gaj nr.17 EBM/A din 30 iunie 1997 și nr.17 EBM/A din 06 august 1998 bunuri mobile și imobile.

Susține că, în legătură cu neonorarea obligațiilor contractuale, Banca Comercială „Moldova – Agroindbank” Societate pe Acțiuni, s-a adresat Judecătoriei Economice de Circumscripție cu cerere de chemare în judecată privind încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Moldagrocon” în beneficiul băncii, a datoriei în sumă de 15 447 dolari SUA.

Prin hotărârea nr.2-94/1999 din 13 aprilie 1999, Judecătoria Economică de Circumscripție a admis integral cererea susmenționată. Însă, pînă în prezent

hotărîrea respectivă nu a fost executată, fapt ce l-a determinat pe creditor să se adreseze în judecată cu cererea respectivă.

Relevă creditorul că prin notificarea nr.39103/1590 din 30 noiembrie 2015, a informat debitorul despre existența datoriei aferente contractului de credit , însă notificarea respectivă nu a fost satisfăcută.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2016, cererea introductivă depusă de Banca Comercială „Moldova – Agroindbank” Societate pe Acțiuni a fost admisă spre examinare.

Ulterior, prin hotărîrea din 02 iunie 2016, emisă de aceeași instanță, a fost admisă cererea introductivă, fiind constatată insolvabilitatea debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Moldagrocon”. În calitate de administrator al insolvabilității fiind desemnat Nacu Anatolie.

Pe parcursul derulării procesului de insolvabilitate, la data de 11 iulie 2016, Duca Valerii, a înaintat cerere cu privire la validarea creanței în sumă de 694 776,89 lei, care nu a fost inclusă de către administratorul insolvabilității în tabelul definitiv al creanțelor.

La 15 septembrie 2016, reprezentatul debitorului Duca Valerii a înaintat o plângere, prin care își exprimă dezacordul cu neinclusiunea de către administratorul insolvabilității Nacu Anatolie a creanței în sumă de 694 776,89 lei în tabelul definitiv al creanțelor.

Totodată menționează că administratorul insolvabilității, la cererea reprezentantului debitorului, a refuzat petrecerea unei expertize financiar-contabile a documentelor contabile a Societății cu Răspundere Limitată „Moldagrocon”.

Mai menționează că administratorul insolvabilității Nacu Anatolie se eschivează de la conducerea întreprinderii insolvabile în vederea neadmiterii pierderilor, cu scopul păstrării nivelului activității întreprinderii.

La data de 17 octombrie 2016, reprezentatul debitorului a mai înaintat o cerere în care indică că administratorul insolvabilității, prin acțiunile sale, blochează activitatea întreprinderii și intenționat provoacă falimentarea acesteia, ignoră solicitările privind gestionarea activelor Societății cu Răspundere Limitată „Moldagrocon” cu excepția proprietății Băncii Comerciale „Moldova – Agroindbank” Societate pe Acțiuni, nu participă în instanța de judecată la soluționarea litigiilor privind masa debitoare a Societății cu Răspundere Limitată „Moldagrocon”

A mai menționat că, administratorul insolvabilității acționează părtinitor față de creditorul Banca de Comercială „Moldova-Agroindbank" Societate pe Acțiuni, nu respectă obligațiile procedurale stabilite de Legea insolvabilității, nu a întocmit tabelul definitiv al creanțelor.

Solicită destituirea lui Nacu Anatol din funcția de administrator al insolvabilității.

La 27 septembrie 2016, administratorul insolvabilității, Nacu Anatolie a înaintat cerere privind aplicarea amenzii față de reprezentantul debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Moldagrocon", Duca Valerii.

În motivarea acesteia a menționat că reprezentatul debitorului premeditat se eschivează de la îndeplinirea obligațiilor sale de predare a documentelor și de

conlucrare cu administratorul insolabilității în exercitarea sarcinilor și atribuțiilor acestuia, astfel creând impedimente la derularea procesului de insolabilitate al societății, lezând drepturile participanților la proces.

Din aceste considerente, prin prisma art. 68 alin. (9) din Legea insolabilității, solicită sancționarea reprezentatului debitorului Duca Valeriu cu amendă în mărime de 3 000 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016, a fost respinsă cererea reprezentatului debitorului, Duca Valerii privind destituirea din funcție a administratorului insolabilității Societatea cu Răspundere Limitată „Moldagrocon”, Nacu Anatolie. S-a respins cererea administratorului insolabilității Societatea cu Răspundere Limitată „Moldagrocon”, Nacu Anatolie privind aplicarea amenzii față de reprezentantul debitorului Duca Valeriu.

Instanța a conchis că cererea depusă de reprezentantul debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Moldagrocon”, V.Duca privind destituirea administratorului insolabilității Nacu Anatolie urmează a fi respinsă ca fiind depusă de o persoană, care nu este în drept să depună astfel de cerere.

La data de 24 octombrie 2016, Duca Valeriu, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și emiterea unei noi încheieri de admitere a cererii privind destituirea lui Nacu Anatol din funcția de administrator al Societății cu Răspundere Limitată „Moldagrocon”.

În motivarea recursului a invocat că, de către instanța de insolabilitate a fost respinsă cererea sa privind destituirea din funcție a administratorului insolabilității Societății cu Răspundere Limitată „Moldagrocon” – Nacu Anatolie invocând drept motiv prevederile art.71 alin.1) din Legea insolabilității. Norma dată prevede că, la cererea comitetului creditorilor, a adunării creditorilor, a administrației publice centrale de specialitate sau autorităților administrației publice locale (în cazul intentării procesului de insolabilitate în privința întreprinderii de stat care a fost fondată de către organul central de specialitate sau a întreprinderii municipale care a fost fondată de autoritatea administrației publice locale, sau a întreprinderii în al cărei capital statutar statul deține mai mult de 35% din pachetul de acțiuni), sau din oficiu, instanța de insolabilitate poate destitui administratorul/lichidatorul din motive întemeiate, inclusiv dacă acesta: a) nu îndeplinește condițiile privind indicatorii de performanță; sau b) depășește sau nu respectă atribuțiile ce îi revin prin prezenta lege, încalcă legislația; sau c) se află în conflict de interese cu orice parte în proces; sau d) cade sub incidența prevederilor de incompatibilitate și/sau a restricțiilor prevăzute de lege; sau e) se află în procedură de lichidare sau de insolabilitate. Prin urmare, instanța a concluzionat că reprezentantul debitorului nu este împuternicit de a înainta cerere de destituire a administratorului insolabilității.

Consideră recurentul că, la emiterea încheierii recurate, instanța urma să țină cont de prevederile art.68 alin.10) din aceeași lege, care statuează că, reprezentantul debitorului, orice creditor pot face contestație împotriva măsurilor luate de administrator/lichidator. Instanța de insolabilitate va soluționa contestația în termen de 10 zile de la înregistrare, cu citarea contestatorului, a administratorului/lichidatorului și a comitetului creditorilor, având dreptul să suspende, la cererea contestatorului, executarea măsurii contestate.

A mai menționat că, a solicitat instanței examinarea a două chestiuni, și anume, a fi considerate ilegale acțiunile administratorului insolvenței Nacu Anatoli și destituirea ultimului din funcția de administrator al insolvenței al Societății cu Răspundere Limitată „Moldagrocon”. Instanța însă, s-a expus doar asupra cerinței privind destituirea din funcția de administrator al insolvenței, omițând a se expune asupra celeilalte cerințe.

Solicită recurentul casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016 și emiterea unei noi încheieri prin care să fie recunoscute drept ilegale acțiunile administratorului insolvenței Societății cu Răspundere Limitată „Moldagrocon” și destituirea acestuia din funcția respectivă.

Potrivit art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind recursul declarat de Duca Valerii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat, care urmează a fi respins, iar încheierea instanței de insolvență urmează a fi menținută fiind legală și întemeiată.

Potrivit art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu art. 427 lit.a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 14 martie 2013, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Din materialele cauzei rezultă că recurentul își exprimă dezacordul cu soluția instanței de insolvență, prin care a fost respinsă cererea reprezentatului debitorului, Duca Valerii privind destituirea din funcție a administratorului insolvenței Societatea cu Răspundere Limitată „Moldagrocon”, Nacu Anatolie.

Materialele cauzei atestă că, prin hotărârea instanței de insolvență a Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016, s-a intentat față de Societatea cu Răspundere Limitată „Moldagrocon” procedura de insolvență, fiind desemnat în calitate de administrator al insolvenței, Nacu Anatolie.

Totodată, instanța de insolvență a considerat că administratorul insolvenței poate fi destituit doar la solicitarea comitetului creditorilor, adunării creditorilor sau din oficiu. Prin urmare, reprezentantul debitorului nu este împuternicit de a înainta cerere de destituire a administratorului insolvenței.

În conformitate cu art. 5 alin. (5) lit. d) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, principalele competențe ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi sunt, inclusiv și destituirea sau acceptarea cererii de demisie a administratorului insolvenței/lichidatorului.

Iar, conform art. 71 alin. (1) din lege, la cererea comitetului creditorilor, a adunării creditorilor, a administrației publice centrale de specialitate sau autorităților administrației publice locale (în cazul intentării procesului de insolabilitate în privința întreprinderii de stat care a fost fondată de către organul central de specialitate sau a întreprinderii municipale care a fost fondată de autoritatea administrației publice locale, sau a întreprinderii în al cărei capital statutar statul deține mai mult de 35% din pachetul de acțiuni), sau din oficiu, instanța de insolabilitate poate destitui administratorul/lichidatorul din motive întemeiate, inclusiv dacă acesta: a) nu îndeplinește condițiile privind indicatorii de performanță; sau b) depășește sau nu respectă atribuțiile ce îi revin prin prezenta lege, încalcă legislația; sau c) se află în conflict de interese cu orice parte în proces; sau d) cade sub incidența prevederilor de incompatibilitate și/sau a restricțiilor prevăzute de lege; sau e) se află în procedură de lichidare sau de insolabilitate.

Însuși Duca Valeriu, în concretizarea cerințelor, la ședința de judecată din 19 octombrie 2016 (f.d.20 verso) a solicitat destituirea administratorului insolabilității în ordinea art.71 din Legea insolabilității.

Astfel, pornind de la prevederile normelor legale menționate supra, instanța de recurs constată că legiuitorul a indicat expres temeiurile de destituire a lichidatorului.

În acest sens, instanța de recurs menționează că cererea de destituire a administratorului insolabilității, poate fi înaintată de către un cerc restrâns de persoane și anume: comitetul creditorilor, adunarea creditorilor, administrația publică centrală de specialitate sau autoritățile administrației publice locale (în cazul întreprinderii municipale, care a fost fondată de autoritatea administrației publice locale) sau din oficiu, de către instanța de insolabilitate.

În susținerea concluziei expuse anterior potrivit căreia, reprezentantul debitorului nu este drept să înainteze în instanță o cerere de destituire a administratorului insolabilității, instanța reiterează și pct.10.5 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție ”Cu privire la aplicarea în practica judiciară a Legii insolabilității”, din care reiese că, administratorul poate fi destituit la cererea comitetului creditorilor, a adunării creditorilor, a administrației publice centrale de specialitate, a autorităților administrației publice locale (în cazul întreprinderii municipale, care a fost fondată de autoritatea administrației publice locale) sau din oficiu, condiție ce nu se atestă în prezenta speță. Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a menționa că conform art. 71 alin. (3) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, prin încheierea de destituire, instanța de insolabilitate desemnează un alt administrator/lichidator, în condițiile stabilite la art. 63, la propunerea comitetului creditorilor ori, dacă nu este constituit, la propunerea adunării creditorilor, ori, în lipsa unor astfel de propuneri, în mod aleatoriu, din lista administratorilor și a lichidatorilor.

Iar, conform art. 63 alin. (4) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, la etapa intentării procedurii, instanța de insolabilitate desemnează candidatura administratorului provizoriu, administratorului insolabilității sau a lichidatorului, propusă de debitor sau de creditorul care a inițiat procedura.

În cazul în care debitorul sau creditorul nu prezintă candidatura administratorului/ lichidatorului pînă la intentarea procedurii, instanța este în drept să numească în mod aleatoriu orice persoană din lista administratorilor și a lichidatorilor. În situația în care numirea administratorului sau a lichidatorului s-a efectuat contrar procedurii stabilite, desemnarea este susceptibilă de anulare la cererea oricărui participant la proces. Sarcina probațiunii revine părții care s-a opus desemnării.

Prin urmare, reprezentatul debitorului, Duca Valerii nu este în drept să depună cererea de destituire a administratorului insolabilității Societatea cu Răspundere Limitată „Moldagrocon”, Nacu Anatolie, acesta fiind un drept exclusiv al comitetului creditorilor sau al adunării creditorilor, după caz.

Mai mult ca atît, constată instanța de recurs că în plîngerea lui Duca Valerii privind neinclusiunea creanței în tabelul de validare, depusă în cancelaria Curții de Apel Chișinău la data de 15 septembrie 2016, se face referire la prevederile art.140-145 din Legea insolabilității și nicidecum nu se contestă măsurile luate de administratorul insolabilității Nacu Anatolie, în ordinea prevăzută de art.68 al aceleiași legi (f.d.6).

În cazul în care solicitantul face referire la prevederile art.140-145 din Legea insolabilității, urmează ca cerințele lui să fie apreciate ca depunerea contestației asupra neinclusiunii creanței în mărime de 694776,89 lei în tabela de creanțe.

Conform art.144 al Legii insolabilității, (1) Debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolabilității/lichidator în tabelul definitiv. (2) Contestațiile se depun în scris la instanța de judecată care examinează cazul de insolabilitate cu cel puțin 3 zile înainte de data ședinței fixate pentru examinarea valabilității creanțelor incluse în tabelul definitiv. Contestațiile înaintate după termenul prevăzut se declară tardive și se restituie fără a fi examinate. (3) Instanța de insolabilitate soluționează contestațiile în ședință de validare sau în cadrul unei alte ședințe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deține creanța contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolabilității/lichidatorului și a oricărei alte părți interesate, după caz. (4) Dacă la examinarea contestației se constată existența unui litigiu de drept, instanța de insolabilitate admite contestația printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanță nu a fost validată. În acest caz, creanța se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanță nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanței sau de preluare a procesului pendinte. Creanțele față de care au fost admise contestațiile se iau în calcul la elaborarea planului de distribuire intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condițiile stabilite la art.152.

Contestația urmează a fi examinată separat de instanța de insolabilitate cu participarea contestatorului și administratorului. La moment, pe rolul Curții de Apel Chișinău se află spre examinare contestația depusă de Duca Valerii.

În speță, instanța de insolabilitate a examinat două cerințe, și anume, cererea reprezentantului debitorului Societății cu Răspundere Limitată „Moldagrocon” Duca Valerii privind destituirea din funcție a administratorului insolabilității Nacu

Anatolie și cererea administratorului insolabilității Nacu Anatolie privind aplicarea amenzii față de reprezentantul debitorului Duca Valerii.

Din considerentele menționate supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de reprezentantul debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Moldagrocon”, Duca Valerii, ca neîntemeiat și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016.

În conformitate cu art.427 alin. (1) lit. a) și art. 428 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către reprezentantul debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Moldagrocon”, Duca Valerii.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016, în pricina civilă pornită la cererea creditorului Banca Comercială „Moldova – Agroindbank” Societate pe Acțiuni privind intentarea procedurii de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Moldagrocon”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecător

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu